

et skib med en bruttotonnage mellem 5 og 20, vil den særskilte rettighed bortfalde efter stk. 5, hvis skibet senere optages i Skibsregistret efter § 10, stk. 2, jf. dog lovforslagets § 3 om særskilte rettigheder stiftet inden lovens ikrafttræden.

Forbuddet i stk. 5 mod særskilt rettighedsstiftelse over fiskerirettigheder medfører som udgangspunkt, at fiskerirettigheder alene kan overdrages sammen med skibet. Reglen i stk. 5 modificeres dog af *stk. 6*, hvorefter en skibsejer særskilt kan afhænde en fiskerirettighed, hvis samtlige rettighedshavere, hvis ret er registreret på overdragerens skib, samtykker i salget af fiskerirettigheden. Det er dog naturligvis en forudsætning, at salget er lovligt efter de offentligretlige regler i fiskerilovgivningen.

Samtykke skal således indhentes fra registrerede panthavere, udlægshavere samt indehavere af andre typer registrerede rettigheder, men derimod ikke fra indehavere af uregistrerede rettigheder såsom søpantnavigere. Da loven ikke finder anvendelse på pantrettigheder og udlæg i skibe, stiftet inden lovens ikrafttræden, jf. lovforslagets § 3, kræves der endvidere ikke samtykke fra rettighedshavere, hvis ret var stiftet inden lovens ikrafttræden. Baggrunden for, at der ikke kræves samtykke fra uregistrerede rettighedshavere, er hensynet til, at erhververen af fiskerirettigheden ved eftersyn i Skibsregistret skal kunne sikre sig, hvilke rettighedshavere der skal indhentes samtykke fra.

Samtykke til afhændelse kan være konkret eller generelt, eksempelvis således at det i et skibspantebrev vedtages, at panteretten ikke er til hinder for fremtidig afhændelse af fiskerirettigheder.

De offentligretlige regler i fiskerilovgivningen medfører begrænsninger i, hvem en fiskerirettighed lovligt kan sælges til. I almindelighed kan eksempelvis kvoterettigheder således alene sælges til ejere af fiskeskibe. Lovforslaget, herunder stk. 6, medfører ingen ændringer i disse offentligretlige begrænsninger, som gælder, uanset at rettighedshaverne har givet samtykke til et salg.

Salg af disponibel kapacitet kan ske til en person, der ikke er ejer af et fiskeskib. Hvis sælgeren ikke ved salget har slettet skibet fra Skibsregistret, omfattes den disponible kapacitet af rettighederne i skibet, hvorfor salget kræver samtykke efter stk. 6 fra de registrerede rettighedshavere i skibet.

Det afgørende for, om der kræves samtykke fra en rettighedshaver, er, om rettigheden er registreret på tidspunktet for indgåelsen af aftalen om afhændelse af fiskerirettigheden, jf. ovenfor om rettigheder registre-

ret inden lovens ikrafttræden. En person, der efter afhændelsen af fiskerirettigheden registrerer sin ret på sælgerens skib, må således respektere afhændelsen.

Normalt vil en afhændelse af en fiskerirettighed blive anmeldt til Fiskeridirektoratet inden for ganske kort tid, da det er en forudsætning for, at køberen kan udnytte rettigheden. Fiskeridirektoratets register vil derfor normalt give et retvisende billede af, hvilke fiskerirettigheder der er knyttet til et givent skib. Anmeldelse til Fiskeridirektoratet er imidlertid ikke en betingelse for, at en afhændelse af en fiskerirettighed opnår gyldighed eller virkning overfor tredjemand. En person, der køber eller erhverver panteret over et skib, bør derfor henvende sig til de rettighedshavere, der er registrerede på skibet, for at skaffe sig oplysning om, hvorvidt de har samtykket i en afhændelse af fiskerirettigheder, da en afhændelse ikke nødvendigvis vil være noteret i Fiskeridirektoratet. Har en eksisterende panthaver undtagelsesvis givet generelt forhåndssamtykke til overdragelse af fiskerirettigheder, vil denne panthaver dog ikke kunne give oplysning, om en eller flere fiskerirettigheder konkret har været afhændet. En potentiel erhverver må endvidere undersøge, om fiskerirettigheder, der er noteret som tilkøbt af skibets ejer i Fiskeridirektoratets register, er gyldigt erhvervet fra tredjemand, jf. nedenfor.

Stk. 6 vedrører alene overdragelser til eje. En særskilt pantsætning af en fiskerirettighed er således ugyldig, uanset om samtlige rettighedshavere i skibet har samtykket i pantsætningen. Stk. 6 giver heller ikke hjemmel til, at en skibsejer, der sælger en fiskerirettighed til en anden skibsejer, kan tage ejendomsforbehold i den solgte fiskerirettighed. Kravet i stk. 6 om, at der skal foreligge en overdragelse til eje, er dog ikke til hinder for, at en skibsejer, der ejer flere skibe, med samtykke fra rettighedshaverne i et af sine skibe overfører en fiskerirettighed fra dette til et af sine øvrige skibe. Stk. 6 angår alene fiskerirettigheder, der efter stk. 4 omfattes af rettighederne i et skib, og hindrer således ikke, at en person, der ikke ejer noget skib, særskilt pantsætter disponibel kapacitet ved tinglysning i Personbogen. En sådan panteret vil dog bortfalde efter stk. 5, hvis kapaciteten senere anvendes, jf. bemærkningerne til stk. 5.

Afhændes en fiskerirettighed uden samtykke fra de rettighedshavere, der er registrerede på overdragerens skib, kan enhver, der ikke har samtykket, vindicere fiskerirettigheden fra køberen, dvs. kræve den tilbageført til skibet. Dette gælder, uanset om køberen var i god tro, og uanset om afhændelsen måtte være anmeldt til Fiskeridirektoratet.